1879. XI. évfolyam. 50. szám. Szerda, márczius 12.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt" közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve
Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 ft 50 kr.
Fél évre 5 „ Egyes szám — „ 5 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: fő-piacz, VECSEY-ház, földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSATHY KÁROLY könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. Egyébütt a postahivatalok utján.

Hirdetési dij:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény minden petit sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugyszintén kéziratok nem adatnak vissza.

Debreczen, márt. 12.

(P.) Megszoktuk már hivatalosan elhangzott hazugságokat, melyek kimondásában Andrássy versenyzett Tisza Kálmánnal; egyik eszeveszett dolognak tartotta 1877-ben az okkupátiót, pedig tudta, hogy az megfog történni, a másik hazugságnak állitotta a muszka szövetséget, pedig ő is segitett annak idején azt megkovácsolni.

Láttuk mi lett a hazudozás vége, láttuk, hogy a kormány lapjai, ha előbb eget-földet eltagadtak is, de midőn a dolog megtörtént, milyen jó képet vágtak hozzá s mily készségesen támogatták s magasztalták a kaland eszméjét.

Épen igy vagyunk most Novi-Bazárral. Tagadják ezt is égre földre, s ha mi merészkedünk állitani, hogy megtörténik hát gyanusitással, hazafiatlansággal s isten tudná mi mindennel vádolnak. Pedig mindenki tudhatja, hogy ha még nem történt meg, az nem az Andrássy és Tisza urak jó akaratán mult, hanem azon, hogy Ausztriának kormánya, Magyarországnak pedig pénze nem volt.

No most már van mindenik. Lehet menni Novi-Bazárba, ha ugyan beeresztenek, el lehet venni egy darab földet jogos tulajdonosától, — ha ugyan adja és szert lehet tenni egy csomó hadi dicsőségre, hacsak ez a vitéz hadseregnek lábára nem tekergőzik.

A külföld tekintélyes lapjai suttogva beszélnek egy ujabb konferencziáról is, mely a berlini szerződést lenne hivatva kibőviteni, még pedig egy olyan megbizással, mely Ausztriát Kelet-Rumélia megszállására küldené ki.

Meglehet, hogy a külügyér ur ezt is nevetséges ostobaságnak fogja mondani, az azonban bizonyos, hogy ha már oly tekintélyes külföldi lapok beszélnek ilyen eshetőségről, hát bizony nem a levegőből beszélnek, mert a terv létezik és e tervet senki más nem csinálta, mint a ki a bosznia okkupátió tervét — Andrássy maga.

Hiszen mi sem könnyebb, mint egy ilyen kalandra ürügyet találni.

Rendet kell csinálni ott, mert ha az oroszok kivonulnak, hát a nép egymásnak esik s összefojtogatja egymást. — Nincs a világon állam, melyet oly könnyen bele lehetne ugrasztani saját veszedelmébe, mint épen Ausztriát.

Egy csomó muszkarendjel, egy kegyes kézszoritás, forró kollegiális üdvözlet elegendő, hogy külügyi kormányzatunk azon utra térjen, melyen csak a muszka birvágynak lehet szolgálni.

E kaland belekerülhet ismét vagy 150 millió forintba, s vagy 20—25 ezer magyar fiu életébe, hanem aztán lesz a mi dicsőségünk nagy s a népek bámulva ismerik el, hogy nincs a világon olyan zsandár, mint az osztrák-magyar.

De hát eltekintve ettől, ha csakugyan történhetik ilyesmi, azt nem képzelhetjük el, hogy Muszka- és Németország csak ugy isten nevében odaadjanak Ausztriának egy tartományt a nélkül, hogy abból nekik hasznuk ne legyen.

Hát ott van most Rómában a muszka rendkivüli megbizott s hogy min töri a fejét, még nem lehet tudni, hanem annyit már beszélnek, hogy ott bizony nem az Ausztria állami nagyságának biztositásán tanácskoznak.

Egy kis tengerpart s ezzel együtt egy kis Trieszt elkelne az olaszoknál, régen is vásik rá a foguk s ennek fejében majd elhallgatnak addig, mig Németország birtokba vesz egy darab Csehországot, egy kis Ausztriával egyetemben. Hogy Muszkaország sem marad osztályrész nélkül, az bizonyos, csak az a kérdés, hol óhajtja azt kihasittatni.

Majd megtudjuk idővel azt is, lehet hogy sokkal hamarabb mint gondolnánk; még egy konferenczia és el lesz határozva ez is. Csakhogy akkor természetesen nem Ausztriára fogják bizni a végrehajtást hanem Muszkaországra s ő fog eljönni r e n d e t c s i n á l n i mi hozzánk.

Mi elmegyünk haza Boszniába Herczegovinába és Ruméliába, Olaszország elmegy Dalmátiába és Triesztbe, Németország Ausztriába és Muszkaország mi hozzánk.

Ez lesz az atyafiságos osztozkodás eredménye és a ki ez ellen nem szólalhat fel az épen monarchiánk lesz, mert elfogadta az osztály részt délen s társait ennek fejében kárpótolnia kell, ezt hozván magával az illendőség.

Politikai hirek.

— Egy muszka diplomata Rómában. Rómából távirják, hogy az ottani hivatalos körökben nagyon sokat foglalkoznak Hamburger államtanácsnok és muszka diplomata ott időzésével, kit Gorcsakoff herczeg csak rendkivül fontos esetekben szokott utra inditani. — Hamburger e hó 4-ike óta időz Rómában, és hogy ezen itt időzése rendkivül f o n t o s m i s s i ó r a mutat, bizonyitja azon körülmény is, hogy már t ö b b i z b e n é r t e k e z e t t a z o l a s z m i n i s z t e r e k k e l, valamint az is, hogy a római és pétervári kabinetek közt igen élénk s ü r g ö n y v á l t á s folyik a nevezett államférfiu itt időzése óta. Azt ugyan még nem tudhatni minő tárgyról folyik a sürgönyváltás és miről értekezik a muszka diplomata az olasz miniszterekkel, de annyi bizonyos, hogy azon háló, melyet Hamburger ur Olaszországban kivetni igyekszik A u s z t r i á r a n é z v e s e m m i e s e t r e n e m f o g e l ő n y ö s l e n n i.

— Charkowban, mint távirják, a titkos kormány egy ujabb proklamácziója jelent meg, mely a szabadság harczosait buzditja, hogy az elitéltek ellen alkalmazott szigoru rendszabályok miatt ne veszitsék bátorságukat, s folytassák az orosz nép fölszabaditásának munkáját. A kormány a helyőrséget jelentékenyen megerősitette.

— Francziaország. A pártok uj alakulását a legfeszültebb figyelemmel kisérik. A szenátusban állitólag lesz három párt: a mérsékelt bal (balközép és köztársasági), köztársasági bal (a mostani bal egy része) és szélső bal (a békithetetlenek pártja.) Többségre az első pártnak van kilátása.

— A helyzet keleten. Konstantinápolyból irják, hogy a török csapatok elővédje Eskenderbe érkezett, Drinápolytól keleet felé két órányira.

Ujabb akadályok.

Bécsben még egyszer kisérletet tettek egy osztrák-török konvenczió létrehozására.

Igen természetes, hogy ez irányban a tárgyalások, mindjárt kezdetben fennakadnak az osztrák tulkövetelésekkel szemben.

Igy történt legujabban is,

Az ujonnan megkezdett osztrák-török alkudozások egy konvenczió kötésére ismét meghiusultak.

Leghitelesebb forrásokból eredő tudósitásoknál fogva a porta egész határozottsággal azt köveeli, jelölne ki Ausztria bármikorra is a határidőt, melynek elteltével Boszniát és Herczegovinát pacifikálva vissza engedi.

A mi Novi-Bazár megszállását illeti, ezt a porta osztrák csapatok által oly feltétel alatt engedi meg a nevezett szandsakságban, ha ugyanoly nagy számu török katonasággal szállhatja meg azt.

— A háromcsászári szövetség tagjai, Orosz, Német — és Ausztria-Magyarország a „P. Lloyd" értesülése szerint egy nemzetközi pestisbizottságot czéloznak létrehozni, mely orvosokból s más végrehajtó hivatalnokokból allana. E bizottságnak feladata az lenne, hogy ha a három birodalom bármelyik területén mutatkoznék a pestis, az ellen rögtön a legszigorubb rendszabályokkal lépjen föl. A többi hatalmak csatlakozása e vészeilenes frigyhez fentartatik.

A hármas szövetség, mely a keleti vész elöidézésére egyesült, most a másik keleti ellen fog kezet. Nem tudjuk vajjon az eredmény üdvösebb lesz-e, mint itt mint amott volt? Nem tudjuk vajjon e pestis ellenes szövetséget Oroszország ismét nem a maga önző érdekeire fogja-e kizsákmányolni? Miután a pestis Oroszországban tört ki s ott dul, sokkal sikeresebb volna e téren is az Oroszország ellen, mint az Oroszországgal való szövetkezés.

A magyar tudományos akadémiából.

(Thali K. [illegible] az első magyar rendes hirlapról.)

Az [illegible] ades hirlap a Mercurius Veridicus [illegible] il. havában indult meg; Kassán nyom[illegible] sig. Julius havától 1709. őszéig Lőc[illegible] t meg, az azután valók 1710. április B[illegible] tán, azután ismét Kassán megszüntéig: 17[illegible] végéig, vagy 1711. tavaszáig.

A hazai journalistikának magyar mágnás az ősapja. Ki hinné? pedig ugy van, a Mercurius Veridicus megpenditésének eszméje a gr. Eszterházy Antalé, kinek porai a Márvány-tenger partján nyugosznak. Gróf Eszterházy Antal nem bővelkedik vala szertelen nagy hadi tudományban, de igen jó indulatu, ügyes, s mint ez az eszméje mutatja életrevaló versabilis ember volt. Belátván a külföldi, nevezetesen a német hirlapok hazudozásainak káros voltát, ő maga összeállitott, vagy összeállittatott egy számot. s azt 1705. april 15-én egy levél kiséretében elküldötte a fedjeelemnek. Ebben kifejti, hogy mily szükséges az efféle ujság, nevezzen ki redaktort, ő maga is a mennyire lehet abban cooperál, — s „ha szintén mind igaznak nem compériáltatik is — azzal nem nagyot vétünk."

A gróf elevenére tapintott a dolognak, meglehetősen jól határozza meg az ugyneveszett „napi hirek" hitelességét.

Az irodalmat nagyon kedvelő s müvelő fejedelemnek tetszett az eszme, s bár válaszát e tervre nem birjuk, az inditványt tényleg elfogadta.

Az ország minden vidékein elszórt parancsnokait utasitá, hogy az előforduló eseményekről adjanak be a fejedelmi kanczelláriába rövid jelentéseket, hol azokat magyarra forditván, hirlapokat szerkeszszenek. Ez meg is történt, s már 1705. május havától rendesen jelenik meg.

A parancsnokok beküldik jelentéseiket magyarul s a kanczelláriában zamatos magyaros-latin nyelvre tették át. Bottyán és Bercsényi tábornokok serénykedtek leginkább a jelentések beküldésében. Bottyánnak egy ilyen hirlapfogalmazatát dunántuli viselt dolgairól, értekező a kincstári levéltár irományai között találta meg. Bercsényi levelezésében pedig számos nyoma van a diarium-nak, mely alatt mindig a Mercuriust kell érteni. Egyik Szeredben, 1705. jan. 14-én kelt levelében a következő érdekes történetkét beszéli el:

„Két hadnagya Ebeczki uramnak fogadást tettek: németet ki fog előbb? Fridrich (Borbély) 15 lóval kivágta Pozsonnak az kilső hóstát, kapuját, kihajtotta az marhát — németet nem kaphatott fogni, de öltek hármat. Az másik, Szabó István, által usztatott az Dunán lopva, kettőt vágtak, egyet hozott: mellyik a nyertes? Ez lopva próbált usztatni, rabot hozott, — amaz nyilván próbált az városon, nyert, de rabot nem hozott, quis palmam obtinuit? Szép volna ilyen kérdés formában nyomtatni az diariumban, én tőlem ugyan mindenik nyer: mert mindeniket megajándékozom."

Különben a Mercurius a külföldön megtette a maga hatását, jobban kifejezve, érdeklődtek iránta. Bizonyos kiváncsisággal várták a szót az ellentáborból.

Thaly mindössze két nyomtatott példányról emlékezik; az egyiket 1705. máj. számot Szalay László a gr. Károlyi levéltárában találta s abból kivonatot készitett. Azonban a levéltárban olyan jól megőrizték, hogy a legszorgosabb kutatás daczára sem akadt rá többé. 1865-ben Thaly Kálmán az 1708. aug. számot találta meg, melyről a dunántuli történetkedvelők csepi kirándulásán értekeztek Azonkivül bemutat több általa részint a kincstári, részint a vörösvári levéltárban fölfedezett fogalmazatot, melyek, valamint a nyomtatott példányok szövege s a Szalay-féle kivonat az értekezésben közzé fognak tétetni.

A lap technikájára nézve megjegyzi, hogy a czim csinos elzevir-betükkel nyomatott s az egész kiállitás becsületére vált a Brewer-féle lőcsei nyomdának. 1708-ig, vagy talán 1709-ig hetenkint jelent meg, de már ezután csak havi számokban adták ki, 1710-ben a szerkesztésben is változás történt. A fejedelem maga lépett a hadi akczió élére; a diplomacziai s a belügyeket Bercsényi Miklós igazgatta.

A „Mercurius"-t is az ő kanczelláriájában szerkesztették, jelesül Ebeczky Sámuel irodafőnök, igen ügyes ember, Lőcse 1710-ben német kézre jutván, a hirlap nyomdája Bártfára került, holott ugyancsak Bercsényi vasakaratának kellett közbelépni, hogy Kassára hozzák a betüket s a nyomdakészletet. — Ez időn tul már nincs biztos adat, mely a Merculiusról emlékeznék, de igen valószinü, hogy 1711 áprilig megjelent.

— BUDAPESTI HIREK. A fővárosból 200 ifju utazott Szegedre, segélyt nyujtandó fenyegetett szülővárosuknak. **A főváros** III-ik kerületében fellépett nagymérvü kanyaró folytán, mely miatt két iskola bezáratása vált szükségessé. **A Petőfi-társaság** vasárnapi ülésének igen diszes közönsége volt. Először Szana Tamás titkár ült az olvasó asztalhoz, bemutatta Wagner Lajos soproni tanárnak ismertetését Petőfi Sándor költeményeinek pár év előtt Prágában megjelent cseh forditásairól. **Megvert rendőrbiztos.** Schauer Gusztáv rendbiztost Eskali György Rókus-kórházi szolga tegnap este sip-utczai lakására hivta azon czélból, hogy a rendőr őt kedvesével, kivel összeveszett, kibékitse. Midőn a lakására érkeztek, Eskali a rendőrt nemcsak sértegetni kezdte, hanem egy bottal ugy megverte, hogy a sérülések folytán kórházba kellett szállitani. Eskáli elfogatott.

Szeged pusztulása.

Szeged, márcz. 11.

Fél tizenegykor.

Tegnap éjjel intézkedtek a Budapestről ideérkezett athleticai klub tagjai és az itteni mentő társulat az 50 hajó felől, melynek mindegyikéhez parancsnok jelöltetett ki. Minden hajó kezeléséhez két matróz fogadtatott. — A pesti csónakázó egylettől mai napon ismét 20 hajó érkezik. A Duna gőzhajózási társulat tegnap éjjel távirati uton küldé az értesitést, hogy az alföldi vasuton számos csónakot bocsát rendelkezésére, mely csónakok mai napon Budáról elküldettek.

A budapesti vendégek Szatymázról (vasuti állomás) csak csónakon jöhettek tegnap délután 4 órakor ide.

D o r o z s m á n a k m i n d e n h á z a ö s z s z e o m l i k; az emberek a templomba menekülnek, mely magaslaton fekszik. Az ottani polgármester sürgősen kér segélyt. E tekintetben ma történtek intézkedések. Szombat este a postaközlekedés megszünt. Előkelő polgárok követelik, hogy — mivel az alföldi vasut védtöltése már viz alatt van, — e mögött egy uj töltésnek emelését és kivánják, hogy ötezer katona hozassék; irányadó egyének azonban ellentmondanak ennek, mivel még mindig biznak a vasut töltésében.

A barometrum esett, az idő komor a helyzet változatlan.

*

Tizenegy óra.

Borzasztó szél keletkezik. A vasut védtöltésnél vizapadás vehető észre ugyan, azonban a lakosság mindinkább izgatottabbá valik; élénken panaszkodnak azirant, hogy a napszámosok a két frt nappali, és 2 frt éjjeli dijért hanyagul dolgoznak, holott katonai erővel jobb eredményeket lehetne elérni. Délután a polgárok egy összejövetelt tartanak, hogy egy küldöttséget meneszthessenek a képviselőházhoz, egy, a fentebbiekben is emlitett második védtöltés emelésére engedélyt kérni. E pillanatban a vizesés 15 cm. mutat.

12 órakor.

A szél mindinkább növekedik. A lakosság kétségbeesésére borzasztó alakot kezd ölteni; a hir terjed, miszerint a viz rohamosan emelkedik. Tudósitásomat be kell zárnom, hogy magam is a vész szinhelyére menjek.

A k a t a s z t r ó f á r ó l l a p u n k m á s o d i k o l d a l á n b ő v e b b e n v a n s z ó.

— VIDÉKI HIREK. Emberölés. Dunakeszin Asztalos János nevü ember birkozásra hivta fel nehány társát, azt állitván, hogy őt senkisem tudja földhöz vágni. Egyik czimborája azonban ugy a földhöz talalta vágni, hogy három nap mulva belehalt. — Az erős birkozót a törvényszék emberölés miatt elitélte. **Beszterczebányáról** irják, hogy ott egy 17 éves fiu meglőtte magát, mert mostohája nagyon rosszul bánt vele. Midőn bonczolták, kitünt, hogy a fiu legalább három nap óta nem kapott enni; a fehérnemüt öt-hat hét óta viselhette. Atyja is oly kegyetleu volt a fiu iránt, hogy bár a müvelt osztályhoz tartozó. módos ember, csak hatósági föllépésre fizette meg a négy forintot, melybe fiának koporsója került. **Egy 8 éves fiu** elgázoltatott Pozsonyban. A szerencsétlen ugyanis észrevétlenül egy szekérre akart kapaszkodni, de elcsuszván, a kerekek alá került, ugy hogy azok egészen összetördelték. Most a kórházban fekszik ápolás alatt. **Szerencsétlenül járt százados.** Szerajevóból távirják, hogy Tinszky százados a 4-ik vadászzászlóaljnál Gorazda felé indult, azonban Szerajevó fölött lovával együtt az utról egy 30 méternyi mélységbe zuhant s azonnal meghalt. **Életunt ifju.** Bécsben a szász követség irodájában irnoki minőségben alkalmazott 19 éves Ertl József pénteken, f. hó 7-én eltávozott lakásáról egy darabka papirlap visszahagyása mellett melyen azt irta, hogy megunta az életét és öngyilkossá lesz. A papirlap megtalálása után azonnal intézkedések tétettek az életunt fiatal ember szándékának megakadályozása iránt, de eredménytelenül, mert mig Ertl a vendéglőkben és ismerőseinél keresték, az a Práterbe ment s a Józsefhid közelében revolverrel, melyet a követség irodájából vitt el, szive táján meglőtte magát. **Orvosság.** Egy révfalusi ember hideglelésbe esvén, sehogysem tudott belőle kigyógyulni bár sok mediczinát ivott. Egy ismerőse aztán azt ajánlotta neki, hogy igyék jóféle veres — bort. Emberünk ugy cselekedett, s azóta semmi baja.

— A pestis. Loris-Melikoff kormányzó Asztrachanból másodizben is azt jelenti, hogy a pestis teljesen megszüünt.

A „DEBRECZEN" TÁRCZÁJA.

ZEHIRA.

Rajz.

Hivesy Jenőtől.

(Vége.)

Oly szivfacsaró volt látni a szegény gyermeket! . . . Dus hajának megbomlott fürtjei gyászos lobogók gyanánt repkedték körül sápadt arczát, melynek minden vonásán a rémület borzalma tanyázott, szép idomu teste idegesen vonaglott, szemei pedig, mikben a szörnyü kétségbeesés tükröződött, a vizbe fuló végső reménykedésével tapadtak atyjának zord vonásaira. A puszták vérszomjas tigrisét megindithatta volna igy, — csak a bosszuló szülét nem. —

Durván rugta el az magától a rimánkodót és a szép gyermek végig terülve a padozaton kinosan zsugorodott össze, mint egy megtaposott féreg.

— Irgalom atyám . . . . irgalom! . . . . Ne tiporj el! , . . Fenyits meg inkább . . . . verj ki, adj rabszolgának . . . . vagy a minek akarsz . . . csak életemet hadd! . . .

— Halnod kell!

— Nem, nem! — sikoltá a kétségbeesés őrjöngésével Zehira, — felszökve a földről. Szivem még nem ismerte azt az érzelmet, a miért meggyilkolni akarsz . . . . . Mit vétettem? . . . . Ártatlanul akarsz elveszteni? . . . .

— Imádkozz! — dörgé az atya vissza lökve őt.

Zehira kimerülten rogyott össze, arczát a szőnyegek közé temette és ugy zokogott ott fuldokolva nehéz, kinteli csuklások között.

— Allah . . . il . . . al . . . lah! tördelé rekedt, hörgő hangon.

— La allah, il alah! mormogá utána az atya s abban a pillanatban megvillant kezében a tőr, s miként a villám, lesujtott a fetrengő áldozatra.

Az egy metsző sikoltással egyenesedett fel, majd megtántorodva ujjolag vissza roskadt a földre, hol hosszan elomlott. Testét görcsös rángás fogá el, bugyogó vére pedig sötét tócsává gyült körülötte.

— Jaj! . . . . végem van! — nyögé töredezetten. Fátylam . . . . fehér fátylam . . . oda . . . . csupa vér . . . . . Szemem homályosodik . . . . Atyám . . . . ne bánts . . . . csak . . . éle . . . te . . . met . . . Ke . . . gye . . . lem!

A gyilkos szüle kimeredt szemekkel és lélekzet nélkül bámult a vérben fetrengőre; majd borzadva takarta el kaftányával arczát, mely egész eltorzult az iszonyu lelki harcztól.

A vér szagra a kis medve bocs felkelt a sofáról. hol eddig lomhán hevert, egy nagyot ásitott s azután ügyetlenül czammogó lépésekkel a haldoklóhoz sompolygott és nyalogatni kezdte a párolgó meleg vért.

Oly szörnyü látrány volt e szomoru csoportozat.

Kivül a felkelő hold nagy kerek tányérja, mint egy mesebeli rém tünt fel a nyitott ablak megett, egészen elfogván annak kicsiny keretét; — beömlő sugarai fényes ezüst csikok gyanánt rezegtek végig a csak félig világitott terem homályán és kisérteties fénynyel árasztották körül a szoborként álló férfiut, a lábainál fekvő hullát és a vérfaló kis fenevadat.

Az atya kebléből egy hosszu kinos sohaj tört fel s azután megfordulva, lassu, tántorgó léptekkel hagyta el a termet, annélkül, hogy még egyszer visszapillantani mert volna a hullára. Nehéz lépései szomoruan kongtak végig az üres folyosón s mindinkább távolodva, végtére egészen elhaltak.

A kis odaliszk, ki eddig a rémülettől megdermedve, néma iszonyattal bámulta az egészet, most előrohant, hangos jajveszékeléssel vetette magát urnőjének testére, és átkarolva azt, csókjaival halmozá el a merevülőt.

A kert alján pedig még mindegyre hangzott az ismeretlen énekes epedés teli szerelmet esdő dala:

Te vagy a régg, én a gyertya
A hajnalnak csendjében:
Mosolygj fel s én lelkemet
Feláldozom szivesen.

Ha tudta volna, hogy az éppen abban a pillanatban áldozta fel életét az ő egyetlen tekintetéért, hogy fagyott volna meg ajkán a forró dal és szivében a forró vér!

* * *

A nap már magasra hágott s a nagy hőségben egy öreg halász szundikál a Tigris partján és álmodozik édesdeden mindaddig, mig csak egy nagyot nem rándul hálója, hogy majd maga is utánna bukik.

Ijedten riad fel és a hogy körül néz egy hullát vesz észre a hálóban, szivében egy tőrrel, azon módon, a hogy beleütötték.

A vén halász egykedvüen gázol a vizbe kibontani a hálóból a testet, nehogy még öszsze tépje azt.

— Biz ezt a ki adta, nem sajnálta, — mormogá magában kivéve a tőrt a sebből. — Hej deli (bolond) ha nem fértél a bőrödben, majd lerágják most rólad azt a halak. — És ezzel a bucsuztatóval ismét a hullámok játékának engedi annak a szép örménynek hulláját, kinek egyetlen tekintetéért oly gyászosan beteljesült Kara Jussuf szép leányának, Zehirának szomoru előérzete.

UJDONSÁGOK.

* **Szeged nincs többé!** Fájdalom, igaz. A tegnap keletkezett borzasztó szélvész a már apadásnak indult Tisza vizét ujra felkorbácsolta s a különben is meggyöngült és átnedvesedett vasuti töltést, egyetlen védgátját a városnak átszakitván, borzasztó rohamossággal mint fékevesztett vad elboritotta Szegedet, az alföldnek legszebb, virágzásnak indult városát. Már a kora reggeli órákban kaptuk a szerencsélenség hirét, de nem akartuk azt olvasóinkkal egy külön kiadásban tudatni, s igy halálmadárként a vész előhirnöke szerepét játszani, mert azt tartjuk, hogy a szerencsétlenséget megtudni mindig elég korán van, bármily későn érkezik is annak hire. Azonban a borzasztó esemény már minden oldalról meg van erősitve. Hetvenezer lélek lett földönfutóvá egy pillanat alatt, az elemek irtóztató dühöngése következtében. Hol vegyenek kárpótlást, hol vegyenek vigasztalást a szerencsétlen emberek, kikre a sors ezt az elfelejthetetlen csapást mérte? A város, mely századok viharával daczolt, a lakosság, mely emberéleten át a jólét áldásthozó munkájában ki nem fáradt, ime elpusztulva, véginségben összekulcsolt kezekkel kiált fel az égre: „Nincs te benned Isten, kinek gondja volna az emberiségre!“ Csodálkozhatunk-é ezen? Hiszen e szegény magyar haza annyit szenvedett már, mikép lehetetlennek hitte, hogy több csapás következzék; mindenkor egy szebb, egy jobb jövőbe vetette reményének horganyát, s ime az ország egy nagy részének elpusztulása, megsemmisité a gondviselésbe vetett minden bizalmát és reményét. Szeged elpusztulása az egész országra nézve kimondhatatlan veszteség. A catastropha részleteit nem tudjuk ugyan, de annak előzményeiből tisztán meggyőződtünk — hogy mulasztás követtetett el; mulasztás a magyar kormány részéről, mely tudta s látta azt, hogy Szeged a bekövetkezendő irtózatos eseményre egészen készületlen áll. Az utólsó védgát átszakadása előtt még pár órával tanácskozott a kétségbeesett lakosság, mint a tuloldaloni tudósitásunkból is kitünik, hogy a képviselőháztól kér engedélyt egy uj védgát emelhetésére. Szent isten, hát midőn a haláltól csak perczek választanak el valakit, akkor arról tanácskozni, hogy életünk megmentésére mástól kérjünk engedélyt! Mire való volt ott a kormánybiztos? Aztán mily nyomoruságos intézkedés az a kormány részéről, hogy egy 70,000 lakossággal biró városba, 25 csónakot küld, azt is a legutólsó pillanatokban. Hiszen mióta Szeged veszedelmének hire az országot izgatottságban tartja, azóta — ha csak egy kis erős akarat lett volna a kormánynál, Szeged városát erős és magas védgátakkal lehetett volna körülkeriteni, vagyis mentő eszközöket oly nagy számban ott tartani, hogy a katasztrófa bekövetkezésekor a lakosság élete és megmenthető vagyonának csak kis része is veszélyeztetve ne legyen. — Nem ellenzéki viszketegség mondatja ezeket velünk, hanem a szomoru való tények feletti elkeseredés és kormányunknak világosan szembeötlő hanyagsága, mely ezrek és ezrek megmentéséről eleve kellőleg nem gondoskodott. Ki tudja hány ezer emberélet esett áldozatául a romboló elemnek, s ki tudja hány fogja még sirját találni a hánykodó hullámok közepette. Bármiként történt légyen a dolog, azt meg nem történtté tenni már nem lehet; azonban a dolgok ilyetén állásában a nagy közönséghez fordulunk, azokhoz, kiket a szerencsétlenség nem érintett, hogy a mennyire lehet pénzbeli adományaikkal járuljanak a földönfutóvá lett s életben maradt lakosság felsegélésére. Az adományokat szerkesztőségünk is elfogadja s szivesen eljuttatja illetékes helyére. Az adományok hirlapilag nyugtáztatnak.

* **Az orkánszerü szél**, mely tegnap egész nap s a mult éjjel dühöngött, annyira megszáritá a földet, hogy — hacsak az idő ismét esőre nem fordul — a tavaszi mezei munkához is hozzá lehet fogni.

* **Szathmári-Laczkóczyné asszony**, a budapesti nemzeti színház kitünő müvésznője, ma este fog először fellépni „A mama“ czimü vigjátékban; holnap pedig a „Budapesten“ ez. bohózatban, mely a népszinháznak repertoir-darabja. A vendégmüvésznő fellépte a közönség iránti tiszteletből bérlet folyamban fognak történni.

* **Lapunk mult havi** egyik számában közöltük, hogy szinházunk kitünő tenoristája Fekete Ignácz ur Herold F. „Zampa vagy a márvány hölgy“ czimü kitünő operáját szándékozik venni jutalomjátékául. Ezzel ellenkezőleg — ujabban ugy értesültünk, hogy Fekete ur nem operát, hanem operettet választott jutalmára. Nem tudjuk mennyiben igaz e hir, s ha igaz, mi indok vezette Fekete urat ez elhatározásra, hanem mi nem találunk elég okot arra. A dal- és zeneművészet érdekében nagy feladata van egy oly kitünő erőnek, mint a milyennek Feketét is bátran nevezhetjük; neki épen küzdenie kell a dal- és zeneművészetnek azon fattyuhajtásai ellen, melyeknek a mai modern operettek legtöbbjét bizton nevezhetjük, s melyek sajnos! közönségünk részéről legnagyobb pártfogásban részesülnek. — Elvárjuk Fekete urtól, hogy nem engedi magát talán anyagi érdekektől eltántorittatni és megmarad az opera mellett és hisszük, hogy lelkes közönségünk legintelligensebb része nem vonja meg tőle pártfogását.

* **Márczius 15-ére** nagy előkészületek tétetnek a vidéken is. Aradon, Kolozsvártt, Nagyváradon, Ér-Mihályfalván stb. kiváló kegyeletel fogják megünnepelni e nagy nap emlékét.

* **Traversz jutalomjáték** tegnap volt. A szinház zsufolásig megtelt, s a jutalmazandót tapsvihar és két gyönyörü koszoru fogadta kiléptekor.

* **Házalási törvény**. Ugy a főváros, mint az egész országban igen érezhető a házalási ügy törvényszerü rendezése. A kereskedők és iparosok, kiknek üzletei a jelenlegi nyomasztó viszonyok terhe alatt panganak, kedvezőtlen állapotuk okát, legalább részben, azon körülményben is keresik, hogy a házalás majdnem minden korlátozás és ellenőrzés nélkül gyakoroltatik, a nélkül, hogy az ily módon a legjobb üzleteket csinált u. n. vándorkereskedők arányosan megakadályoztathatók volnának és igy az államnak is jövedelmet hoznának. Még érvényben van ugyan az 1852. september 4-ki patens, mely a házalást ugy Magyarországban mint Ausztriában szabályozza, de ezt legtöbb hatóság érvényen kivülinek tartja, holott ennek érvényessége az Ausztriával legujabban kötött vám- és kereskedelmi szerződés értelmében fenntartatott és Ausztriában tényleg alkalmaztatik is. Mindezen bajokon segitendő a m. kir. kereskedelmi miniszterium a házalási törvényjavaslat előmunkálataihoz fogott és azt erélyesen folytatja. Természetes, hogy miután a már emlitett patens érvényessége a kereskedelmi szerződés értelmében Magyarországra nézve is elismertetett, e házalási törvény csakis az osztrák miniszteriummal együttesen hozott közös megállapodások alapján lesz megalkotható.

* **Az országos** régészeti és embertani társulat nyilvános ülése márcz. 25-én fog tartatni Budapesten mely alkalommal Ipolyi Arnold beszterczebányai püspök fog értekezni a „magyar románczozás“-ról.

* **Ártatlan áldozat**. Egy temesmegyei községben borzasztó gyilkosság követtetett el a napokban, melynek Hoffman adórégrehajtó 18 éves leánya áldozatul esett. Hoffman, mint adórégrehajtó működött a nevezett községben, s teendőit különös szigorusággal végezte. A gyilkos, hihetőleg egyik áldozata az adórégrehajtó buzgóságának, nem rég egy este ez utóbbi lakása elé lopódzott s puskával belőtt az ablakon. Hoffman épen abban a pillanatban hajolt le a földre, hogy elejtett tubákos szelenczéjét a földről fölvegye, s igy a lövés őt nem érte el. Szerencsétlenségére azonban leánya egy 18 éves szép fiatal nő mellette állt, s a gyilkos lövése ezt találta. A golyó a leánynak halántékába furódott s rögtöni halált okozott. A gyilkos nyomtalanul eltünt, s eddig még nem sikerült megtalálni.

* **Nagy lehangoltság** uralkodott a mai napon városunkban a Szegedről érkező hirek miatt. Mindenki a legnagyobb sajnálattal vett tudomást a derék város borzasztó sorsáról.

* **Egy városunkban ujabban letelepedett** özvegy uri nő, ki a legjobb bizonyitványokkal rendelkezik, óhajtana valamely uri családnál német és franczia nyelvből leczkéket adni, — esetleg tanitványokat több helyről is elfogad igen előnyös feltételek mellett. (Bővebb értesitést szivességből szerkesztőségünk is ad.)

* **Ritka élvezetes estének** nézünk elibe ismét. Kedden márczius 18-án adatik, kedvencz müvészünk Lászy Vilmos jutalomjátékául e szinpadon először az összes személyzet közreműködése mellett a „**Szép Melusina.**“ Látványos tündérjáték, dalokkal, nagyszerü kiállitással és csoportozatokkal, 4 szakaszban, 12 képpel. A budapesti népszinház részére forditotta: Csepreghy Ferencz, a „Sárga csikó,“ „Piros bugyelláris“ stb. szerzője. A diszleteket és gépezeteket a debreczeni szinpadra berendezik és vezénylik: Lászy Vilmos jutalmazandó és rendező, — és Boránd György a szinház diszmestere. 1. kép: A „napsugár“ meséje. 2. A busuló vadász. 3. A nymphák világa a tenger fenekén. 4. A provencei herczeg udvara. 5. A tündér mennyegzője földi halandóval. 6. A tündérek éje. 7. A leselkedők. 8. A torony titka. 9. Melusina siralma. 10. Oceania királynő tündér birodalma. 11. A hazajáró tündér anya. 12. A viszontlátás. Végül: Apotheosis.

* **Ma tartja** Liszt Ferencz Kolozsváron nagy hangversenyét. Mint értesültünk onnan szombaton indul s B.-Ujfaluban kiszálláva vasárnap a déli vonattal városunkba érkezik. Itt azonban nem fog időzni, hanem azonnal H.-Pályiba megy látogatásra Gr. Zichy Jenő urhoz. Vele van Gr. Zichy Géza is. Azt hisszük, hogy a helybeli művész körök és zenede igazgatóság ha testületileg kimennének a vonathoz őt üdvözölni, megnyerhetnénk őt arra nézve, hogy nehány órát körünkben is eltöltsön.

* **Gergely napja** ez érben nem hozta meg a vele kapcsolatban majd minden alkalommal megjelenő zord időt. A tavaszi időjárást ugyan hüvös szél váltotta fel közeledtére, — de hó, vagy fagy nem mutatkozott.

* **Kecskemét és Nagy-Kőrös**. Tüz a vizzel, az északi sark a délivel hamarabb egyesülhetnek, mint Kecskemét Kőrössel. Nemzedékek jönnek, nemzedékek mennek, de e két városnak országszerte közmondásossá vált gyülöségén nem fog az enyészet rontó keze sem. Bizonyitja azt a „K—ny“ által Kecskemétről kapott következő hir is: „Ma, márczius 9-én vásárunk lerén, mintegy 8—10 kőrösi suhanoz is átjött a vásárra. Miután jól leitták magukat a piacz közepén belekötöttek egy pár kecskeméti emberbe, esküszóval erősitvén, hogy Kőrös mégis csak különb város mint Kecskemét. Erre a Kecskemétiek dühbe jöttek s a főpiacz csakhamar véres verekedésnek lett szinhelye. A bunkósbotok egyik főről a másikra röpültek, s rövid idő alatt az ütközethen résztvevő ifjakra már lehetetlen volt ismerni, mert arczukon patakkéut ömlött a vér. A néző közönséget borzadály fogta el, s a ki a küzdőkhöz közeledett, az bizonyára alig tért onnan vissza szárazon. A városházára tekintett mindenki, onnan várva a segélyt. De rendőr még csak nem is mutatkozott. A véreugzés azután tovább folyt a főutczán, s csak akkor ért végett, midőn már a botok teljesen összetörtek. Folytatása a legközelebbi alkalommal bizonyára nem fog késni.“

* **Gyilkosság**. Folyó hó 3-án a paptamási község határán folyó Kösmő-patak szélén, egy a végtagjaitól megcsonkitott hulla találtatott. A borzasztó gyilkosságot elkövető egyén a levágott főt, kezeket, lábakat és a ruhákat a vizbe vetette, hol azok megtaláltattak. A gaz gyilkos kiléte még nem tudatik, a vizsgálat azonban megindittatott.

* **Országos tanitói névtár** itásán fáradozik Szőllősi Károly, az arac y-let jegyzője. A mü első része má tt van, ez az aradmegyei tanitók nés gja tartalmazni. Az első füzet ára előh öknek 50 krajczár lesz; megrendelések ap. 1-ig, Mádai Mátyás urhoz küldendők Aradra, az „általános tanügyi közlöny“ szerkesztőségében.

* **Az athletikai club** elnöke tisztelettel fölkéretik, miszerint szándékozik-e már közgyülést összehivni.

* **Igazságszolgáltatás**. Az bizony Elesden történt a napokban hogy egy helybeli iparoshoz vásárolni ment egy oláhasszony és adott a vett árukért a többek közt egy hamis 20 krajczárost is. Ezt észrevette az iparos, meggörbitette a pénzt s visszaadta az asszonynak. — Az el törte a 20 krajczárost és futott a jegyzőhöz panaszra. Jegyző ur rögtön megfizettetni rendelte a 20 krt. mert abban kára volt az oláhasszonynak, hogy a nem jó pénzt másnak nem adhatta. Lőn erre nagy nevetés az élesdi vásárban.

* **A budapesti török consul** Chedid effendi Habeyche a muzeumnak egy érdekes syr nyomatott mult századbeli maronita mise könyvet és 4 drb. római bronz érmet ajándékozott.

* **Hét napig felakasztva**. B. F. szatmármegyei szolgabiróról hozzátartozói azt hitték, hogy hivatalos ügyben Szatmárra ment. Elmaradása azonban egy hét mulva gyanut keltett, s keresni kezdték. Keresés közben megtalálták felakasztva, — az istálló padlásán. Teste már feloszlásnak indult, s borzasztó látványt nyujtott. A szerencsétlen szolgabirót zilált anyagi helyzete kényszeritette az öngyilkosságra.

* **Levél füstölés**. A fővárosi postaépületben legközelebb nagy mozgalom támadt. A levél csomagok szétosztásánál egy recommandirozott levélre akadtak, mely Oroszországból, a pestis egyik vidékéről érkezett. Nosza összeszaladtak, s tanácskozást tartottak, hogy mit csináljanak a levéllel? Józan ész, és helyes kormány rendelet értelmében már a határon meg kellett volna azt semmisiteni, miután azonban a helyes kormány rendelet hiánya következtében ez nem történt meg. — nem maradt hátra más, minthogy alkalmazkodjanak azon kormány rendelethez, mely Kemény Gábor báró bölcsességéből, a levelek megfüstöléséről kiadatott. A levélhez nem mertek puszta kézzel hozzányulni, hanem kesztyüs kézzel fölbontván azt, ugy a boritékot mint a tartalmat 35 foknyi carbolsavval átfüstölték, s miután ez megtörtént, ujra lezárták s kiadták a levélhordónak. Nem tudjuk, hogy megfüstölték-e a többi levelet is, melyekkel egy társaságban volt? De azt merjük következtetni, hogy ha ez a levél (a mit nem akarunk hinni) csakugyan pestises levél volt, akkor ez mig Pestre érkezett, sokkal több „meztelen“ kézen ment keresztül, hogysem a ragályozás meggátlására ezen „utólagos“ befüstölés hatályos lehetne. S valóban meg kell döbbenünk arra a példátlan közönyre, melylyel a magyar kormány a pestis terjedésével szemben viseltetik. Tudva van, hogy a pestist egyetlen levél is elterjesztheti, tudva van hogy már Galicziában merültek fel gyanus betegségek, és mégis megtörténhetik az, hogy egy levél, mely Oroszországból jő befüstöletlenül jöhet egészen Magyarország fővárosáig, s mig ideérkezik oly sok kézen megy keresztül, hogy mig a fővárosban desinficiálják, azalatt már utjában elhintheté a ragály öldöklő csiráit.

* **Lopás**. A sályi körjegyző szobájába, e hó 1-én, mint a „Sz.—g.-nak irják, ismeretlenek belopództak s ládájából többnemü értékes tárgyakat, u. m. aranyékszereket, ezüstkanalakat, ezüstpénzeket, tajtékpipákat, férfiingeket, irományokat és több másnemü tárgyakat elloptak.

* **Husárak** megállapitva s bejelentve 1879-márcz. 12-től 19-ig következők: 36 kr. Rózenberg Sámuelnél morgóutczán. 40 kr. Riecz Jánosnál mesteruteza 1169 sz. a., Sarkadi Ferenczné hatvanuteza 1519, csapóutcza 358 sz. a. 42 kr. Gyarmati Jánosnál mesteruteza 1113 sz. a., Riecz Györgynél czeglédutcza 2599 sz. a., váradutcza 2121 sz. a., Gyarmati Istvánnál mesteruteza 1442, vargautcza 2238 sz. a., Rózenberg Sámuelnél csapóutcza 337 sz. a., Fejér Andrásnál csapó-utcza 295. sz. a., Riecz Gábornál csapóutcza 325 sz. a., s végre Nagy Mihálynál csapó-utcz e794 sz. alatt. Minden többi mészárszékekben pedig 44 kr. Debreczen, 1879 márt. 12-én. Debreczen város kapitányi hivatala.

* **A függetlenségi kör** t. tagjainak ezennel tudomására juttatom, hogy a könyvosztás hetenként háromszor: kedden, szerdán s szombaton, mindenkor délután 5 órától 6-ig bezárólag fog tartatni. — Sipos Bálint, könyvtárnok.

— **Páris**, márcz. 11. Mac-Mahon tábornok levelet intézett Grévyhez, melyben kijelenti, hogy ha a majusi kormány vád alá helyezésére vonatkozó bizottsági inditványt a kamara elfogadja: ő maga is kész volt miniszterei tetteiért a felelősséget elvállalni.

Különfélék.

— Gyilkosság Bécsben. Egy bécsi gumigyáros raktárban borzalmas gyilkossági merénylet történt tegnapelőtt. — Koffler nevü háziszolga késsel agyonszurta Mühlhauzer Ignácz orvost és kerületi fölügyelőt. A tett indoka ismeretlen. A gyilkos saját magán is halálos sebet ejtett. A helyszinén rendőrök és törvényszéki megbizottak zajlanak. A közönség százai csoportosulnak körül. A vizsgálat folyamatba tétetett.

— Párisi apróság. R. . . kisasszony felette naiv jelenség. Valaki egy törvényszéki tárgyalásról érkezve elbeszéli, hogy egy asszonyt tiz évi nehéz munkára itéltek, mert egyetlen gyermekét megfojtotta. — Mily szerencse, örvendez R . . . kisasszony, hogy nekem nem volt ilyen anyám!

— A kit a patkányok ettek meg. Február 26-án egy odesszai napszámos korán reggel indult munkárá s anyját, ki beteg és tehetetlen volt, egészen egyedül hagyta otthon. Este hazatérvén, anyjához ment, tudakozódott hogylétéről. A beteg nem válaszolt. A mint ezután közelebbről nézte anyját borzadással vette észre, hogy a patkányok az öregasszony szemét, orrát, fülét, ajkát stb. megemésztették, testéről is minden hust lerágták.

— Utonállók. Szivák korponai polgár a márczius 6-án Németiben tartott marhavásárról hazafelé tartván, a Bozók felé elágazó ut mellett fekvő csárdába tért be egy pohár borra. — A csárdában borozás közben többek jelenlétében elmondá, hogy jó vására volt és sok pénzt vett be. — Este 7 óra tájban elindult hazafelé; alig távozott a csárdából nehány 100 lépésnyire, az árokból négy férfi ugrott elő, megragadták és pénzt követeltek tőle. — A megijedt polgár az utonállókat, kik fojtogatni kezdték, arra kérte, hogy bocsássák őt szabadon, a pénzt önként oda adja nekik. Midőn a rablók elbocsátották, futásnak eredt egyenesen vissza a koresma felé és szerencsésen meg is menekült a gazemberek elől, kik még köveket is hajigáltak utána. Az utonállók ismeretlenek.

Táviratok.

A szegedi katasztropha részletei.

— **Szeged**, márcz. 11. Feladatott az indóházban 11 óra 30 perczkor; érk. 1 óra 45 perczkor. Szélvész kezdett. A felkorbácsolt áradat a töltésre veri a hullámokat. 9 órakor a munkásokat elhagyta bátorságuk. — A szilléri gát beszögellésénél ásóval és talicskával futásnak indultak. Mindenütt kiabálják: „meneküljünk, jő a viz!“ A napközben nyugodt városban általános felfordulás uralkodik. Kocsik, emberek tömegei borzasztó zavarban száguldoznak. A városházát ezer és ezer ember holmikkal lepi el. Az izgatottság a szombati napnál is nagyobb fokra hágott.

A biztos fegyverre parancsoltatja a katonákat. A kivül menekülni készülő munkások előtt a katonák elzárják az utakat, visszahajtják. a kit előkaphatnak; ezernél több ott hagyta a legveszélyesebb pontokat. A töltés állapota valóban aggasztó. Az indóháznál földes zsákok ezreit tömik a nyiladozó pontokon. Vad sötétségben a fáklyák mellett dolgozó munkásokat folyvást biztatni kell. A katasztrófa küszöbön. Ha a viharossá erősödő szél nem csillapodik. Fáklyákért táviratoznak Temesvárra, mert félnek, hogy a szegedi készlet nem lesz elég. Rémitő e szegény nép balsorsa, melylyel élet-halál harcz között hajszálon lebeg. A legrosszabbtól lehet minden órában tartani. A nép álmatlanul, kétségbeesés között, tulzottnál tulzottabb hirekkel zaklatva fut föl-alá az utczában.

SZEGED, márcz. 12. feladatott 12. ó. 50 percz, érk. 1 óra 25 p. **Az első és második órház között a töltés beszakadt s ölnyi nyiláson rohan a városba a viz. A felügyelő a munkásokkal elmenekült, minden hős küzdelem hiába. A vihar egyre tart. a katasztrófa beállt. Intézkednek mentésről, ötszáz utász küzd minden oldalon a megtámadt és roskadásban levő védvonalokon.**

Szeged, márcz. 12. Feladatott 12 ó. 30 p., érk. 1 órakor. Oriás szél dühöng. A vasuti töltésen átcsapkod az ár. A rémület általános. A vidéki munkások megfutamodtak, némelyeket katonaság terel vissza. A szegediek kétségbeesetten védik magokat. Ha a szél elmultát megérjük, meg vagyunk mentve. Verhovay, Zubovics és Eisenstädter este hajón Algyőre indultak menteni. Temesvárról, Aradról és Budapestről ezer-ezer fáklyát kért a főispán. A veszély folyton növekedik, a fáklyákat szél oltogatja, a védmunkák alig teljesithetők.

— **SZEGED, márcz. 12.** (Feladatott éjjel 3 óra 40 percz.) **A viz rohamosan betört a városba, minden viz alatt. A lakosok a magasabb fekvésü helyekre menekülnek.**

— **H. M. Vásárhely**, márczius 12-én, 4 órakor reggel. Ma Szeged nincs! 3 órakor reggel rohamosan betört a városba a viz. — Belváros még száraz. Minden oldalról segitség megy Szeged felé.

— **Szegedről** a délután folyamában a legrémletesebb tudósitások jöttek. Ezekszerint mintegy 300 ház dőlt volna romba; az alacsony helyeken fekvő földszinti épületeknek csak girincze látszik ki a vizből. A lakosság jajveszéklése hajmeresztő, Mindenki menekül.

— **Konstantinápoly**, márcz. 10. A török visszafoglaló csapatok előhada bevonult Drinápolyba, a nélkül, hogy az oroszok előbb teljesen kiüritették volna a várost. A volt külügyér Server pasa trapezunti kormányzóvá neveztetett ki.

DEBRECZENI SZINHÁZ.

Holnap **Szathmáry Laczkóczyné** assz. vendégjátékául „itt először“ bérletfolyamban:

BUDAPESTEN.

Legujabb vigjáték 4 felv.

Kezdete 7 órakor.

Felelős szerkesztő: **Péter Gábor.**

Gummi és halhólyag.

Előrigyázati készülékek, valódi franczia minőségüek, nagyban és kicsinyben, tuczatja 1 frttól 5 frtig. Magömlést őrző öv-alakban darabja 2 frt 50 kr. Közvetlen küld utánvétellel a gummi-árak ügynöksége:

Alex. Mosé Bécs I. Köllnerhofgasse Nr. 4.

(45.)

Steirischer **Kräutersaft** für Blutleidende

Stiriai növénynedv mellbetegeknek.

Óvás ennek utánzása ellen!!!

Már 30 évnél több, hogy ezen kitünő és egyedüli gyógyszere a gége és légzési szervek minden bajainak, mint: köhögés, hurut, rekedtség, nyak- és mellbetegeknél kedvelt.

A siriai növényszörp üvegeiben e szavak: „Gyógyszertár a szarvashoz Grázczban“ és e jegy „J. P.“ be vannak vésve, ezenkivül az üveg boritékán a gyártó neve: J. Purgleiter gyógyszerész kék szinü aláirásban olvasható.

A midőn az utánzásokra és hamisitásokra figyelmessé tesszük a t. közönséget, kérjük, hogy valodiakként csak azon üvegeket fogadják el, melyeken fentebbi ismertetőjel látható.

Ára egy üvegnek 80 kr.

Szétküldési raktár: J. Purgleithner gyógyszerész Grazban.

Főraktár Magyarország számár Török József gyógyszerésznél Budapesten.

Raktárak Debreczenben: Dr. Rotschnek, Miklorits István s Göltl Nándor gyógyszertárában.

(458.)

Chiococa-Liqueur

(Liquor Chiocoae fortificans) a legbiztosabb legh asznosabb és legjobb

SZERE AZ UJIDŐNEK

a

FÉRFIERŐ

egyedül alapos és gyors erősitése és fennntartására, felülmúlja kellemes és füszeres édes ize által a legfinomabb és legnemesebb liqueuret, nemcsak gyomor erősitőül, az emésztés előmozditására, étvágy keltésre szolgál, hanem minden a testgyengeségben szenvedőknél kitünő erősitő italunk bizonyult, a lankadt izmok fenntartása és erősitésére, az idegek azok ruganyos erejére és uj működési tehetségére. Meglepő feltüzelő, éltető és felvidító hatással vag.

Ezeren köszönik ezen hasonlithatlan élet-italnak előbbi erejük visszanyerését, a miről előkelőségektől számtalan elismerések és köszönetnyilvánitások vannak szives megtekintésre, holott azok (titoktartásból) soha sem hozatnak nyilvánosságra. Ára egy eredeti palaczknak könyvecskével 3 frt, csomagolás 30 krajczár.

Főszétküldési raktár: D. C. Chiodi gyógyára „z“. Schutzengel“ Bécs, Währing, Herrengasse 26. (hova levélbeli megrendelések küldendők.) Fiók-raktar Budapesten: Török József gyógyszerésznél.

(56.)

Kiadó tulajdonos: Vértessi Lajos.

Debreczen, 1879. nyomatott Tiszai Dániel örökösei könyvnyomdájában.